

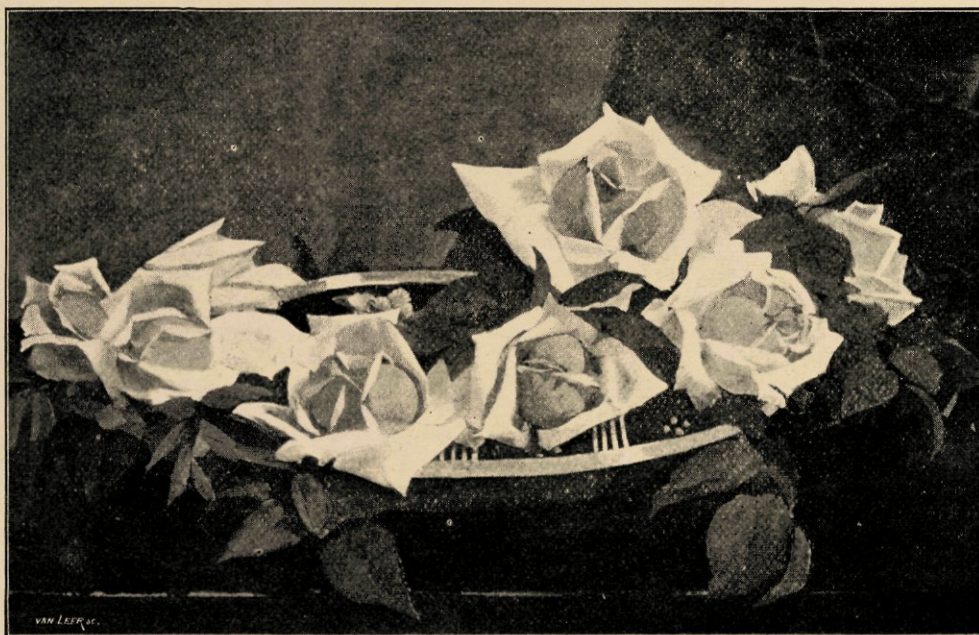
En als uiting van deze een lenige stijl, die zich bewegen zou naar iedere nuance in de ontroering; die de ranke vlugheid van morgen-winden zou hebben, en den traagsten gang van zon-volle middagen; die deinend zou kunnen aan-komen als de avond komt, welke niet aan-zweeft dikwijls, maar nijgend en balanceerend — tusschen de boomen — komend komt.

* * *

Er zou dadelijk de scheiding te maken zijn tusschen die schilderijen, waar 't landschap heël de stemming is — en die waarop het een *correspondentie* is van een andere stemming; een herhaling in andre modulatie.

Ik bedoel dit, en wou dit bewijzen:

Iemand in een zuivere en belang-looze stemming; wiens zijn dan, als een blanke stem die oneindig, oneindig aan, een schoone en effene wijze zou

Schaal met rozen.

Naar een aquarel in het bezit van den heer F. G. Tessaro te Amsterdam.

zingen; kon niet, zou onmogelijk *niet* kunnen hooren als iets valsch zich tusschen-in drong; als iets dat strijdig was met zijn geluk, zijn heil — dat als uitgewaaide wind-luchten is — zou komen: een donker begin van regen, of 'n moedeloze mist.

Ik geloof niet dat de zuiverheid der Primitieven betwist wordt; ik hoop niet dat schilderijen zwaar van stilten gezegd worden on-juist te zijn; ik zou niet willen dat op deze dingen die als een rijk, zwaar, kleed stijf zijn van een koninklijke rust, één onliefde-volle opmerking gemaakt werd.

En de Primitieven zijn in hun weerga-loose zuiverheid, bewust of onbewust de grootste in deze correspondentie; en zij zelfs zoo ver en zoo zeer dat 't is of na hun tijd, met enkler uitzondering, dit gevoel voor altijd verdwenen is.

Bewust of onbewust. Wat geeft dat?